

Societat

**Instruccions
per aplicar la
lleï Wert**

Les escoles rebran avui la informació d'Ensenyament sobre com afrontar la Lomqe el curs vinent

#CATALUNYADIGNITAT VOLVIURE AMB

Crisi, atrapats al t

AVÍS Càritas constata que la pobresa s'intensifica i que és més difícil sortir-ne **PRIORITAT** L'entitat, que va atendre l'any passat 276.595 persones, reforça els serveis d'inserció laboral i habitatge

Sònia Pau
BARCELONA

Un bany de realitat és saber que les 276.595 persones que l'any passat van atendre les Càritas parroquials, arxiprestals i diocesana de Barcelona omplirien dues vegades el camp del Barça i dues el de l'Espanyol junts. Aquesta imatge va fer servir ahir el cardenal arquebisbe de Barcelona, Luís Martínez Sistach, per fer balanç de l'acció social de l'entitat de l'Església. Respecte al 2012 hi va haver un augment del 6% en el nombre de beneficiaris i el 72% ja havien estat atesos anteriorment. "A les persones els costa recuperar-se i, si se'n surten, hi tornen a caure", va advertir Sistach, que en referència als experts que anuncien la sortida de la crisi va assegurar que, en el cas de Càritas, "encara no es veu la sortida del túnel".

El senyal d'alerta de l'entitat continua sent que la pobresa és més extensa, intensa, crònica i profunda. Per tant, res de brots verds. Tot al contrari. Alguns elements destacables de la radiografia de les persones ateses són que el 79% de les que arriben a Càritas en edat de treballar estan a l'atur i que la majoria ni tan sols reben una prestació social. També augmenta el col·lectiu dels anomenats "treballadors pobres". "Per a molta gent, Càritas és l'única

font de subsistència i això incrementa el patiment i fa baixar l'autoestima", va subratllar Sistach.

La radiografia de Càritas també indica una evolució del perfil de l'exclusió: s'incrementa el nombre de beneficiaris nascuts a l'Estat —el 2007 representaven el 24% del total i ara, el 48%—, i també el de les llars amb menors —el 2012 significaven el 49% i ara, el 58%—. Precisament, trencar l'espiral de pobresa en què viuen molts menors —un de cada tres atesos és menor d'edat— és una de les prioritats de l'entitat, que des de fa dos anys aposta per Paidos, un projecte d'atenció integral de la família.

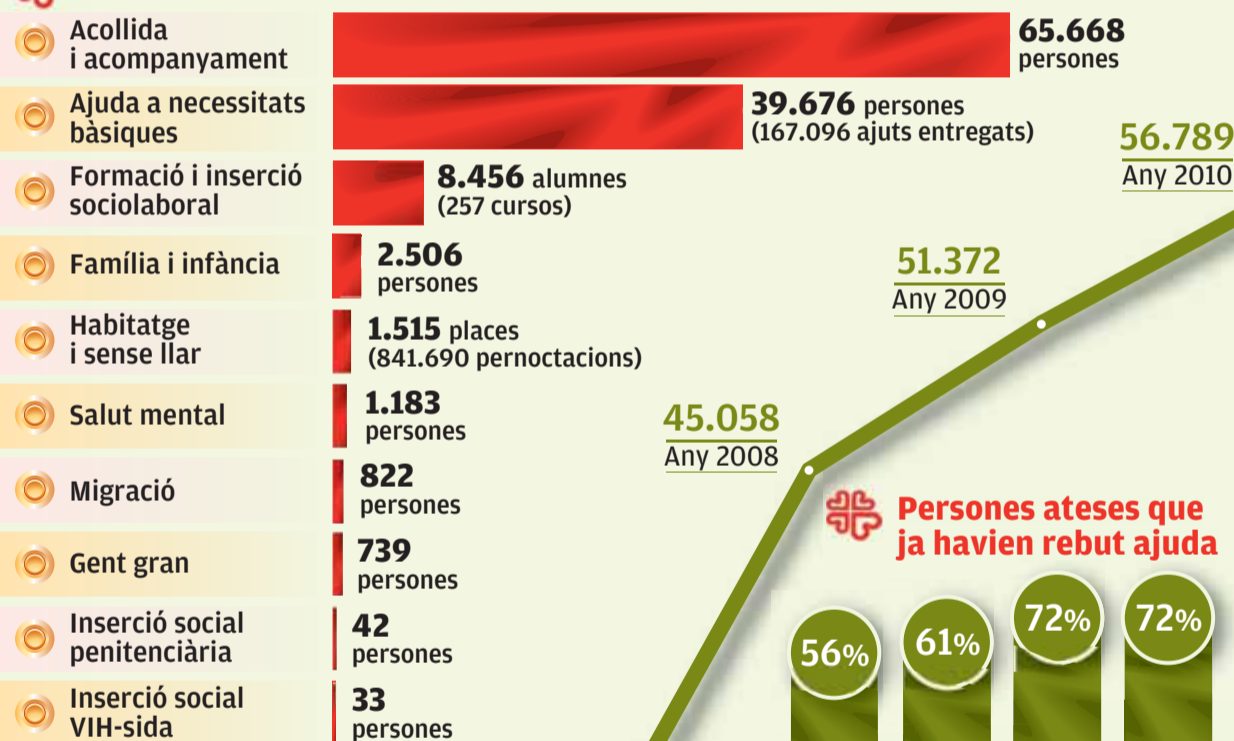
Feina, feina i feina

Sense deixar de banda l'ajuda per a necessitats bàsiques —gairebé 40.000 persones van rebre suport per a alimentació—, la responsable d'acció social de Càritas, Carme Trilla, va indicar que la formació i inserció laboral —8.456 alumnes— i l'habitatge són dues línies prioritàries d'actuació. No és nou que la principal petició que la gent fa a Càritas és feina, perquè treballar, juntament amb la dificultat per accedir a un habitatge digne, és un dels grans problemes del moment.

"Hem de dignificar la gestió dels recursos per a les persones. Amb un sostre no és suficient, perquè una persona recuperi l'au-

Acció social de Càritas a Barcelona (dades del 2013)

520 punts d'atenció

Nombre de persones ateses

22.463
Any 2005

25.323
Any 2006

27.120
Any 2007

45.058
Any 2008

51.372
Any 2009

56.789
Any 2010

Persones ateses que ja havien rebut ajuda

56%

Any 2007

61%

Any 2009

72%

Any 2012

72%

Any 2013

Les xifres

27

milions d'euros són els recursos gestionats per Càritas durant el 2013. El 90% d'ingressos són de fonts privades.

13.000

socs i donants i més de 500 Entitats amb Cor van col·laborar amb Càritas durant l'any passat.

toestima i la dignitat, sinó que cal una llar", va defensar el director de Càritas a Barcelona, Jordi Roglá. Algunes dades en aquest

apartat són que 4.600 persones dormen sota un sostre gràcies al suport de Càritas, que s'han subvencionat els subministraments

a unes 1.700 i que el servei de mediació de l'habitatge ha evitat en dos anys 600 desnonaments.

Prevençió amb infants

Del total de 276.595 persones ateses l'any passat, 65.668 ho van ser per Càritas Diocesana, més del doble que les 27.120 del 2007, quan va començar la crisi. En els últims set anys, els serveis prestats s'han triplicat. "No tenim una economia al servei de les persones i com a conse-

qüència la pobresa no para d'augmentar", va tornar a denunciar Roglá. Una altra de les seves preocupacions és la pobresa infantil, i destaca la feina de prevenció que es fa des de projectes d'atenció integral de la família. "S'hereta la riquesa, però la pobresa també", es va lamentar. I va seguir: "Si com a societat no som capaços d'atendre els infants de zero a sis anys, els haurem d'atendre d'adults i de vells", va advertir. ■

L'APUNT

El turisme gastronòmic

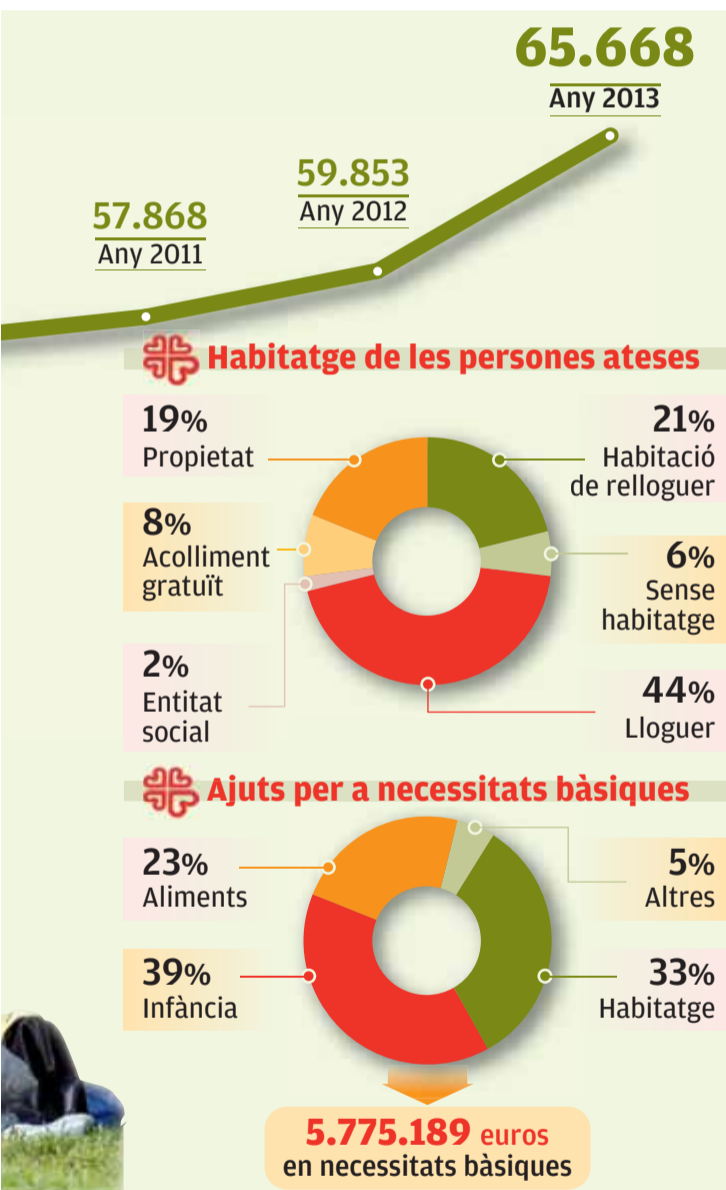
Mireia Rourera

Ferran Adrià, els germans Roca i Carme Ruscalleda, entre altres grans cuiners, han posat Catalunya al centre del món, gastronòmicament parlant. Però Catalunya, més enllà d'aquests xefs i dels seus millors restaurants del planeta, a l'abast de la gent de més poder adquisitiu, té una xarxa d'establiments – restaurants i d'hotels gastronòmics – amb una cuina excel·lentíssi-

ma molt idonis per articular un turisme de qualitat més a l'abast del públic autòcton i estranger de classe mitjana. Aquests establiments són els hereus de les cases fonda on històricament sempre s'ha menjat molt bé els plats de la cuina tradicional i productes de proximitat. És una bona idea promocionar-los i donar oportunitats turístiques a tot el país.

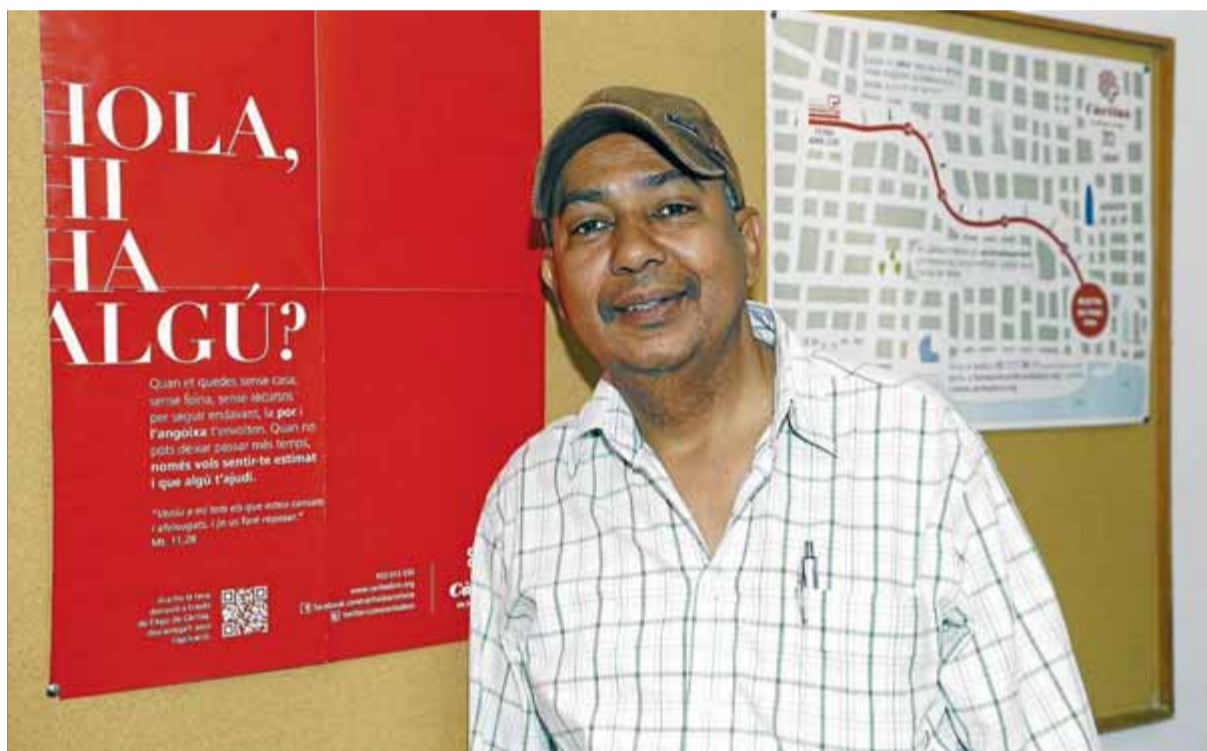
Únel

Roglà fa balanç d'una dècada

Acollida, habitatge i feina eren –recordava ahir Jordi Roglà– els tres eixos prioritaris que es va plantejar quan el 16 de desembre del 2004 va arribar a Càritas Diocesana de Barcelona. I s'han mantingut fins ara, en un temps en què la crisi ha anat donant més feina a l'entitat. Si el 2004 s'atenien unes 60.000 persones amb 12,5 milions d'euros de des-

pesa, el 2013 van ser 276.595, amb 27 milions. Ahir va ser l'última roda de premsa de Roglà –n'he fet 25, comptava–. Diumenge tancarà una etapa de deu anys com a director de Càritas Diocesana a Barcelona. Feia un parell d'anys que havia demanat plegar, però el cardenal Lluís Martínez Sistach no ha acceptat fins ara la seva renúncia. Encara no hi ha substituït.

Félix és un dels primers usuaris de la targeta Barcelona Solidària, amb la qual pot anar a comprar ■ ANDREU PUIG

“Malgrat tot, tinc encara esperança”

TREBALLAR • Tot i que té cobert l'habitatge i l'alimentació gràcies a Càritas, el somni de Félix és trobar una feina **DESÀNIM** • “Subsisteixes dia a dia, però no vius”, es lamenta **FORMACIÓ** • Acaba de fer un curs de cuidador professional

Sònia Pau
BARCELONA

Fa tres mesos que viu en un pis compartit de Càritas i que és beneficiari de la targeta Barcelona Solidària, a través de la qual sap que té 150 euros al mes per comprar aliments i productes bàsics. “Em considero una persona amb sort, perquè tinc assegurat un sostre i el menjar. Sóc un privilegiat, però...” En Félix té 52 anys i va arribar de la República Dominicana a Barcelona l'octubre del 2011. D'entrada, es nota el seu caràcter obert i amable. A mesura que avança la conversa, la veu, el rostre i sobretot els ulls se li entristeixen. “Vaig venir per superar-me, per anar a millor... No tinc feina i, a més, tinc la meua família lluny.” El seu relat, com el de molts

altres immigrants que han quedat atrapatats per la crisi econòmica i social, està ple de “peròs”.

“Et venen somnis. Tu te'ls creus, però quan arribes la realitat és una altra.” “Voldria tornar al meu país, però em falta poc per arribar als tres anys d'estada aquí i

“He passat dos anys molt durs. A vegades et col·lapses i tot s'enfonsa”, explica aquest dominicà

vull intentar arreglar els meus papers per arrelament social.” “Subsisteixes dia a dia, però no vius.” I en diu més... Un “però” rere un altre. En definitiva, en Félix és l'exemple d'un projecte migratori complicat. “He passat més de dos anys molt durs. A vegades et col-

lapses i tot s'enfonsa”, admet, perquè el somni europeu no va resultar el que semblava. Com que no treballa, fa temps que no pot ni tan sols enviar diners als seus dos fills, que encara són menors. I això dol.

En Félix, que a la República Dominicana treballava pel govern i en una ràdio, és un dels casos habituals que arriben a Càritas. Va estar un temps vivint del suport de la germana, d'un fill i d'amics. Els suports s'esgoten i l'opció és trucar a la porta d'una entitat social. “Quan arriba la nit, les emocions es trenquen –diu–, la vida perd el color i a vegades perds les ganes de viure.” L'autoestima es desmunta. “Sóc un privilegiat, però és dur no tenir diners per a una targeta de metro”, subratlla. Ha fet un curs de cuidador i busca feina. “Posi-ho, si us plau”, demana. “Malgrat tot, encara tinc esperança”, acaba. ■